

Broberg: Jeg skal kun tillade mig den korte Bemærkning, at jeg personlig slet ikke har følt mig berørt af, hvad den ærede Taler har sagt, men naar der kommer en saadan Uttring som den, at Handelsstanden putter Tolden i Lommen, betragter jeg mig som Handelsmand paa Handelsstandens Vegne berettiget til at protestere derimod; det tror jeg, at jeg er fuldt berettiget til, og derfor har jeg gjort det.

W. Petersen: Ja, jeg erkjender aabent og ærligt, at jeg ikke har troet, at der i Positionerne 33 og 34 laa nogen Beskyttelse. Efterat jeg imidlertid har hørt, at den høitærede Finantsminister betragter disse to Positioner som indeholdende Beskyttelse, skal jeg efter Guldmagt fra mine Kolleger tage Endringsforslagene under Nr. 8 og 10 tilbage. Naar jeg imidlertid har gjort den Indrømmelse, at der deri kan ligge en Beskyttelse, tror og haaber jeg, at alle de ærede Herrer, der ere enige med mig i, at man ikke gjerne skal røre ved den bestaaende Beskyttelse, ogsaa maa erkjende, at man i endnu langt større Grad skal være varsom med at etablere nye Beskyttelser, og ved Tolden paa Asparges bliver der indført en ny Beskyttelse, som hidtil ikke har været kjendt. Derfor vil jeg endnu lade denne Position undergive Thingets Afstemning, idet jeg haaber, at de, der med mig erkjende, at man ikke skal etablere en ny Toldbeskyttelse, ville gaa med mig. Naar den høitærede Finantsminister iøvrigt sagde, at denne Told ingenlunde var bethdelig ligeoverfor de Asparges, der komme ind om Vinteren, saa erkjender jeg naturligvis, at efter den Pris, der betales for dem, er Tolden ikke bethdelig, men det er virkelig ogsaa de færreste Asparges, der komme ind om Vinteren. Naar de derimod komme ind paa deres rigtige Tid, er den Told, som her fordres — 20 Ore pr. Pfd. — saavidt jeg er bekjendt dermed fra Provindjerne, en Told af 33 pCt.

Formanden: Det ærede Medlem tog Endringsforslagene under Nr. 8 og 10 tilbage, men jeg hørte ikke, om det ærede Medlem havde forvisset sig om, at hans Medforslagstillere ere enige deri. (W. Petersen: Jo!) Disse Endringsforslag ere altsaa tagne tilbage; jeg spørger, om Noget optager dem? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Ordføreren (Mazén): Da den ærede sidste Taler tog Forslagene Nr. 8 og 10 tilbage, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har udtalt noget Ord om at blive fri for Frugtolden. Det var ikke min Me-

ning. Jeg vilde kun sige, at hvis Resultatet blev, at vi blev helt fri for Frugtolden, saa var det en anden Sag, men jeg vil ikke paa nogen Maade være med dertil. Hvad Asparges angaar, forekommer det mig dog, at der ikke er Grund til at lade være at paalægge en Luxustold, fordi den tillige kan komme til at virke som Beskyttelse. Hvorfor skulde man ikke lægge en Told paa Luxusvarer, som ogsaa kunne dyrkes her i Landet? Det forekommer mig, at man egentlig derved opnaar to Ting paa engang. Jeg tror heller ikke, at en indenlandsk Fabrication vil miste sit Raastof ved, at man lægger Told paa Asparges. Det vilde kun bevirke, at man maatte lægge mere Vægt paa Aspargesdyrkning her i Landet, og jeg kan ikke se, at det vilde være til nogen Skade. Jeg maa derfor tillade mig fremdeles at anbefale Forslaget om Told paa Asparges til det høie Things Bevillie. Naar der er blevet talt om Toldfrihed paa Kaffe, og det ærede Medlem fra 10de Kredts (Sessen) særlig har fremhævet de almindelige Principer om Toldfrihed paa Forbrugsartikler, da skal jeg ikke gaa ind paa dette Punkt, som jeg antager, at Thinget og Ministeren ere enige om. De Principer, som vi i den Henseende gaa ud fra, have vi udtalt, og vi vedkjende os dem. Der er derfor ikke paa dette Punkt Anledning til at gaa nærmere ind derpaa, men jeg vil blot i saa Henseende henvise til, hvad der er udtalt i den Betænkning, vi afgav ifjor om de Grændser, indenfor hvilke der efter Udvalgets Opfattelse er Anledning til at gjøre almindelige Fornødenhedsartikler toldfrie. Vi have der draget Grændsen for, hvilke Betingelserne maatte være for, at Sætningen kunde have sin Rigtighed, og jeg tror, at vi fremdeles i alle Maader vedkjende os disse Sætninger og de Konsekventer, vi have draget af dem i Henseende til de enkelte Artikler. Naar det ærede Medlem vil gjennemlæse denne Betænkning og ikke blot Afnittet om Skibsafgifter, som særlig er fremhævet, haaber jeg ogsaa, at han ikke vil rette nogen Bebreidelse imod os, fordi vi have givet Salt fri, medens vi derimod have ladet Kaffe vedblive at være toldpligtig, thi i Betænkningen fra ifjor — Tillæg B., Sp. 1102—3 — er særlig fremhævet, at Salt have vi ikke givet fri i Egenskab af Fornødenhedsartikel, men særlig af Hensyn til Saltets Betydning som Hjælpstof for Agerbrug og Industri og andet dermed i Forbindelse Staaende. Hvad angaar Spørgsmaalet om Kaffe, saa er det et finansielt Spørgsmaal, som jeg ikke kan anse beparet ved de Bemærkninger, der ere fremkomne. Naar vi skulle opgibe 1,100,000 Kr. i Told paa Kaffe og tage Skibsafgiften med,